

тели. Като развива добродетелитѣ си, едновременно съ тѣхъ човѣкъ развива и своитѣ органи. Не може ли да се развива, човѣкъ е недоволенъ отъ себе си, отъ окръжаващата срѣда, отъ живота. Благодарение на вътрешното недоволство, човѣкъ има условия да минава отъ една форма въ друга, като фази на живота, и да се развива. Волтъ не трѣбва да бжде доволенъ отъ своитѣ рога, коньтъ — отъ своитѣ копита, свинята — отъ своята зурла, слоньтъ — отъ своя хоботъ. Ако слоньтъ се освободи отъ хобота си, той е прогресиралъ; обаче, ако е доволенъ отъ положението си и не измѣни формата си, той е останалъ въ застои. Всѣко сжщество, което се намира въ застои, подържа старата философия, че, като е дошло на земята, трѣбва да си поживѣе, да си хапне и пийне, докато единъ день напусне земята. Щомъ напусне земята, всичко се свършва съ него. И човѣкъ мисли по сжщия начинъ. И той казва, че, като умре, животътъ се свършва. Хората умиратъ, погребватъ ги, но никой човѣкъ не се е вгледалъ критически въ положението на умрѣлия, да види, колко е смѣшенъ. Смѣшно е положението на умрѣлия. И следъ всичко това, този умрѣлъ човѣкъ го погребватъ съ голѣми почести. Нѣма по-смѣшни хора въ свѣта отъ умрѣлитѣ. Въпрѣки това, който отиде въ дома на мъртвеца, веднага става сериозенъ. Докато билъ живъ, всички го подбутвали. Щомъ умре, веднага хората около него взиматъ сериозенъ видъ. Докато bankerътъ е живъ, всички негови длъжници се плашатъ, не искатъ да чуятъ името му. Като умре и остави завещание, въ което прощава дълга на длъжниците си, всички ставатъ сериозни, започватъ да мислятъ, кое го заставило да прости дълга имъ. Тѣ започватъ да говорятъ добре за него, да изнасятъ неговитѣ добродетели.

„Пъленъ съ благодать и истина“. Човѣкъ все трѣбва да бжде пъленъ съ нѣщо. Съ какво трѣбва да бжде пъленъ? Съ знание, съ сила, съ богатство? Ако е пъленъ съ сила, човѣкъ ще замяза на бомба, която всѣки моментъ може да експлодира. Ако е пъленъ съ знания, споредъ думитѣ на апостолъ Павелъ, човѣкъ е осжденъ на възгордяване. Не е лошо понѣкога човѣкъ да се възгордява. Подъ думата „гордость“ англичанитѣ разбиратъ достоинството на човѣка. Да бжде човѣкъ гордъ, това значи, да има достоинство. Често гордость-